

ty děcka kvítí si to hodily
na svejch věncích z kopretin.

cupitaly ručku v ručce,
dutina v dutině,
někdo opomněl
jít se smetím.

pohupujou se jak slina
v koutku toho nebožáka.

když byl malej
tak hodně zlobil
a čmuchał
co mu přišlo pod ruku.

ILFORD PAN 100

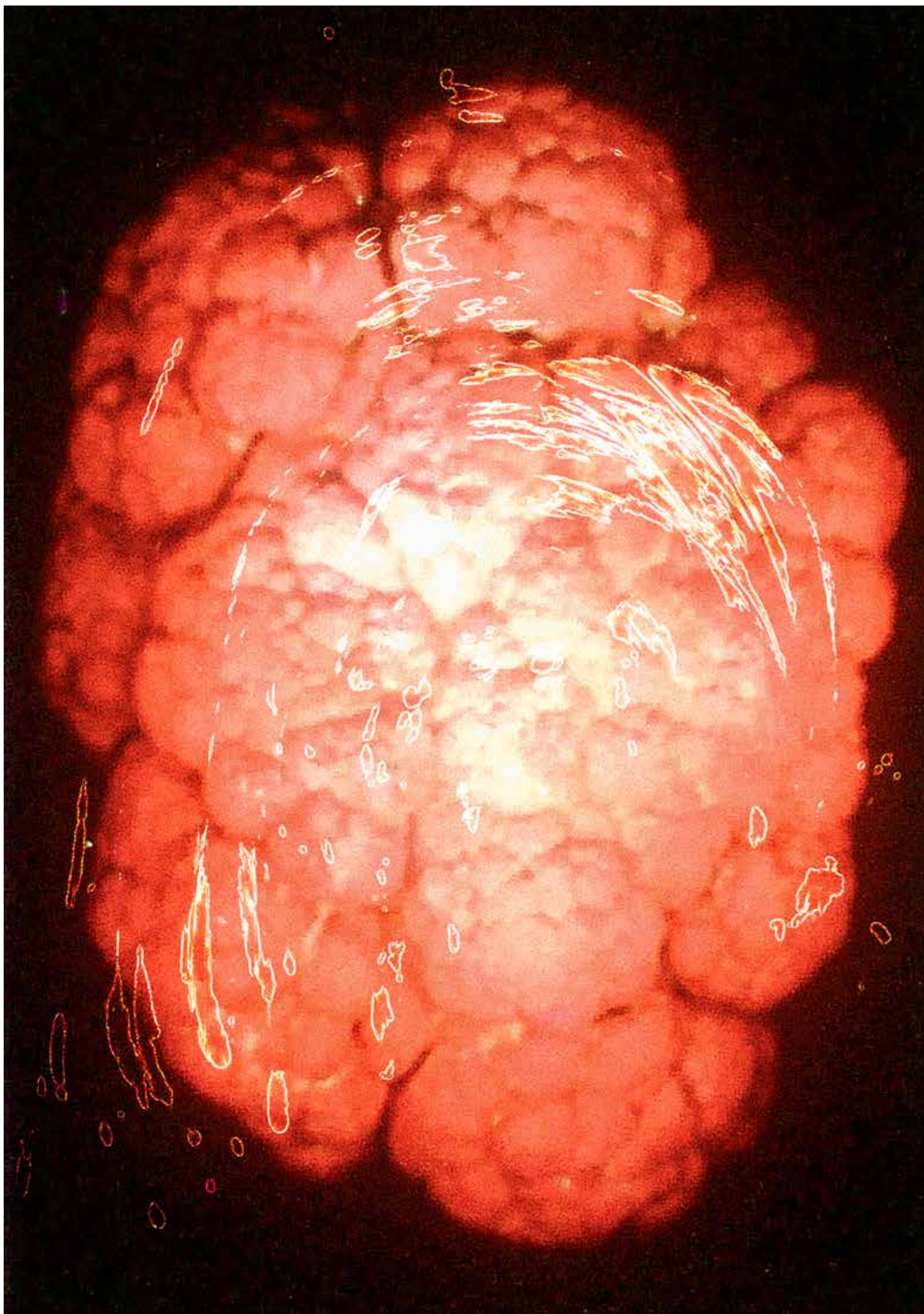

a proto
když na něj pan žandárm
hulákal, ať se přestane
vztekat a cukat,
že von mu jenom potřebuje
lehounce hupsnout
na předposlední obratel,
želbohu nebyl s to pochopit,
která že to bije
a tak klifton dloubnul
ždíbec silněji
a z výrostka
je nyní krab.

nechodí pozpátku,
nechodí vůbec,
jen tak vylučává,
kam se ho ráčí,
ta slečna s hezkejma
velkejma modrejma vočima
dotlačit
a civí do prázdna
a sliní si do klína.

má tam pořád vlhko.
jemu to nevadí, proč taky
žejo.

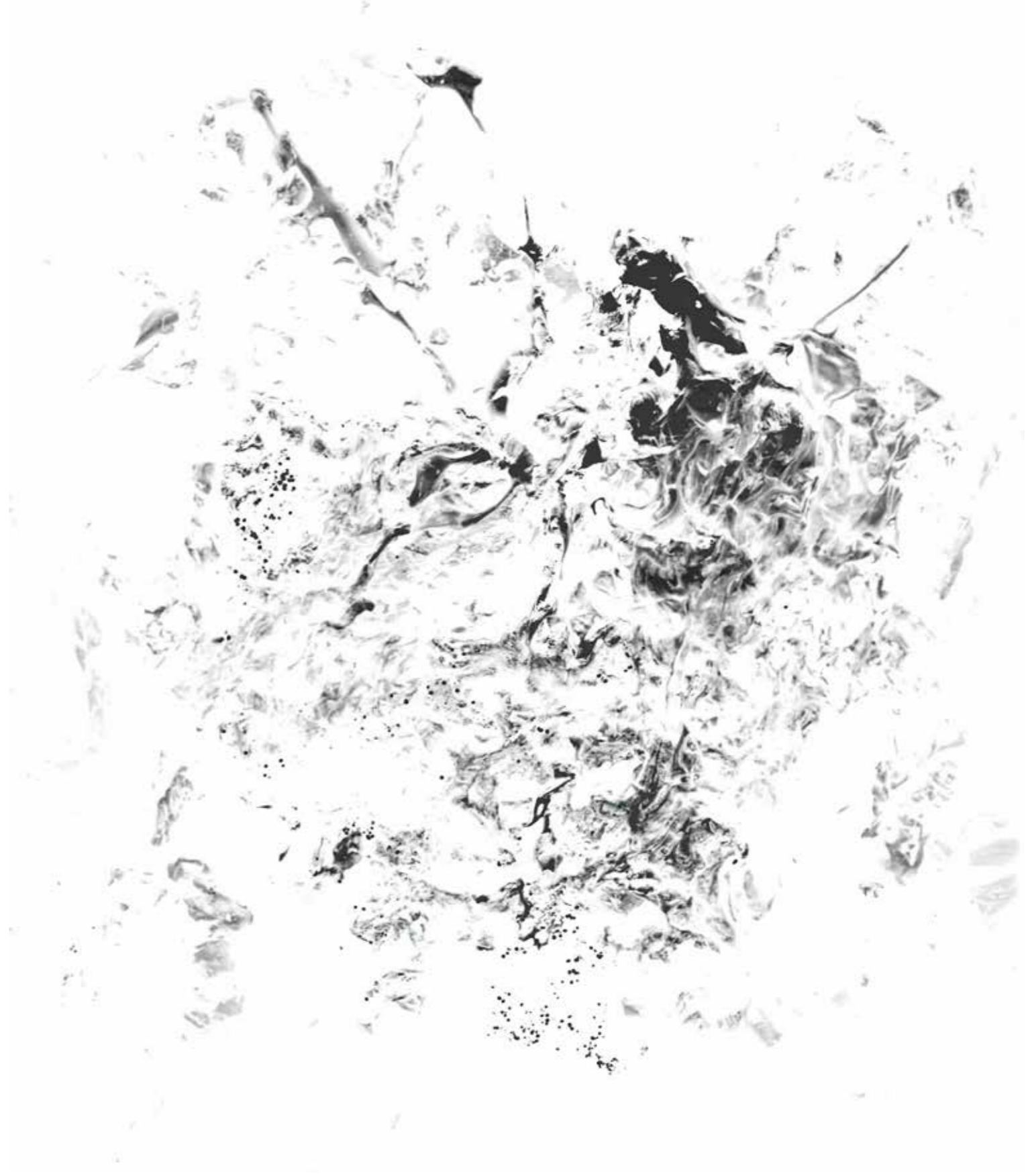
von má tu svojí palici
děravou
jak ementál.

těma dourama
čas od času
prolezaj brebery.

posaděj se mu na rameno
a společně čučeja slintaj.
je jim spolu náramně hezky.

© 2024 05 Ondrej Mitka - papalash

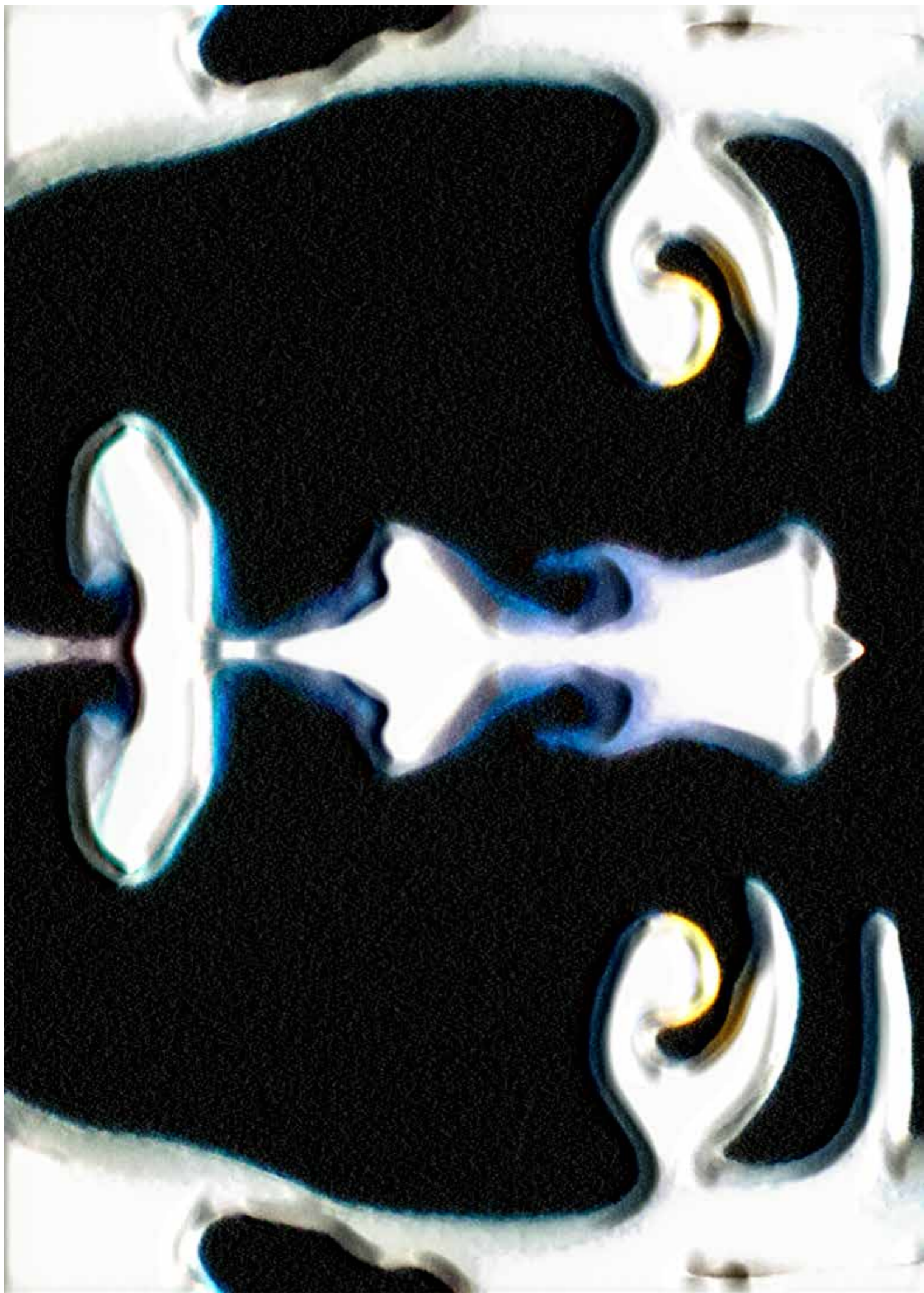

letíte jkmet teď po ránu
nad turkem chrchlá z pavlače
na vypnutý hrudní koše,
co se sušej v ranní rose.

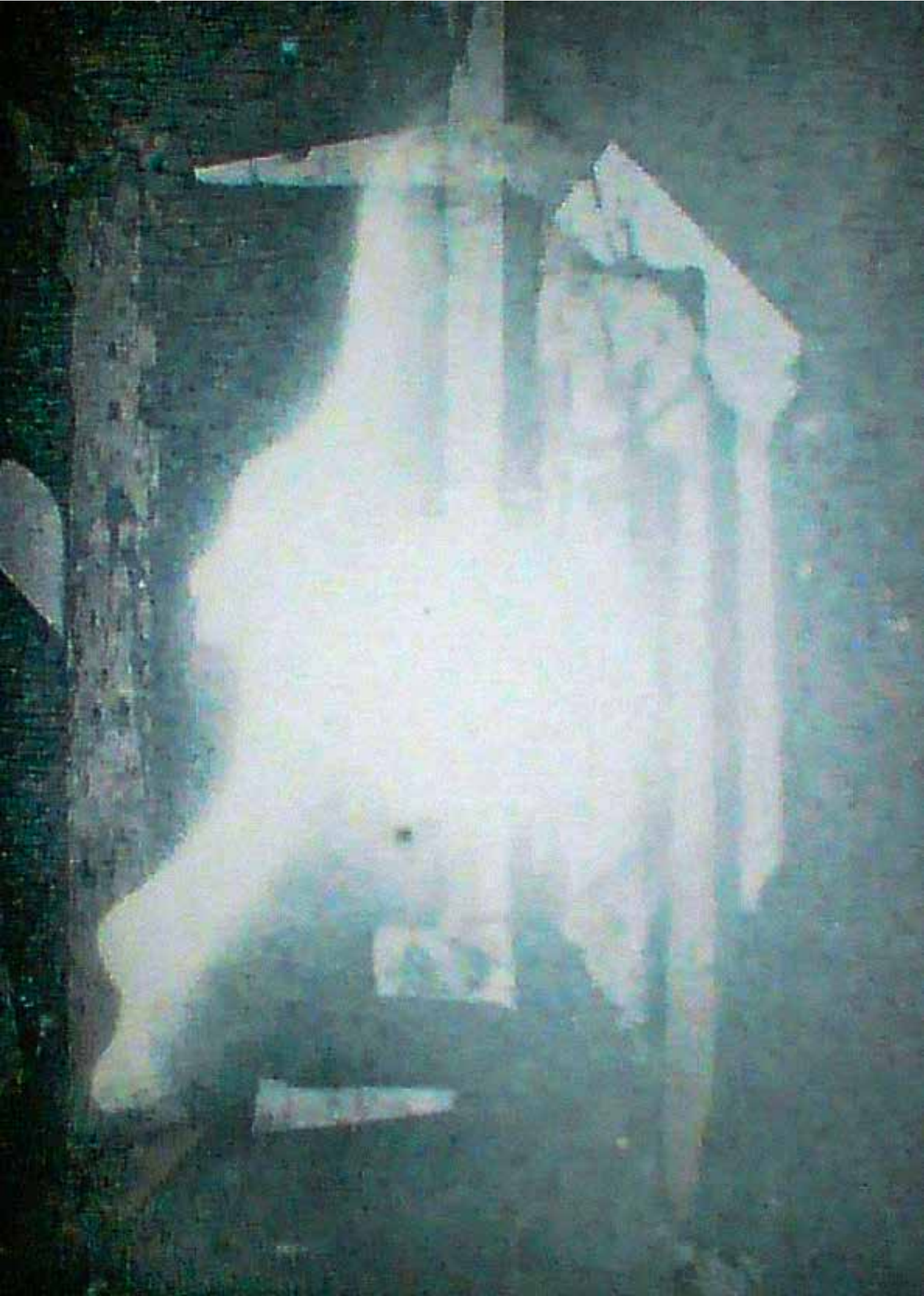

© 2024 05 Ondřej Mička - papalash

**snaží se rozpomenout
na první odliv
a jak se při rozbřesku
zvedla ta opona
z rudýho sametu.**

když se mu kukadla stočí
do nitra,
má výhled přes hory a doly,
až na tok při horizontu.

celý dny civí na ty meandry
lapy do odtoku,
který se skví jak ten kemr.

stojí jako solnej sloup
v průvanu,
zadrhlej ve vichru.

jeho neukotvený sémě
plachtí napříč olejovou
skvrnou,
stržený vírem vypuštěný
vany.

odtok je roky zanesenej,
kolem špuntu se jak na placu
scházej vložky mrtvý
kůže.

otejká v loži, za chvíli
přeče.

cuká se v křeči, pysky modraj.
v břuchu mu škrundaj
včerejší lahváče,
v hrdle kloktá dehet.

až ho vytáhnou, bude jeho
objem úměrný hloubce dna.

